

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาได้มาเพื่อทำให้ลูกมีค่าต่อการได้รับการยกย่องเช่นเดียวกับตัวท่านเอง เวลานี้ลูกๆ กำลังซึมซับการยกย่องของพ่อ
- คำถาม:** ด้วยคำพูดใดที่ผู้คนบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาร้องเรียกหาและจดจำระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นที่รักด้วยความรักอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักท่านอย่างสมบูรณ์ก็ตาม?
- คำตอบ:** พวกเขาร้องเรียกหาและจดจำระลึกถึงท่านด้วยความรักอย่างมากโดยพูดว่า: โอม ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำท่านเท่านั้นและตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากคนอื่นและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญากับท่านผู้เดียวเท่านั้น! พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ดังนั้นจงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! หน้าที่แรกของคุณคือจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก

โอม ชานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ยืมร่างกายมาใช้ เวลานี้หนึ่งที่นี่และอธิบายให้กับลูกดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายที่อ่อนหวานที่สุดว่า: พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา พ่อมาและสอนลูกๆ มากมาย ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา แนนอนพ่ออธิบายให้แก่ลูกทางปาก ท่านจะอธิบายให้แก่ใครอื่น? ท่านพูดว่า: ลูกๆ ลูกๆ ร้องเรียกหาพ่อบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาว่า: โอ้ ผู้ทำให้บริสุทธิ์! ทุกคนในบารัตและโลกโดยทั่วไปร้องเรียกหาพ่อเมื่อบารัตบริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ ควรเก็บไว้ในสำนึกของคุณว่ายุคทองและยุคเงินคืออะไรและยุคทองแดงและยุคเหล็กคืออะไร สติปัญญาของคุณมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยมว่าใครเคยปกครองที่นั่น เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นสติปัญญาของคุณก็มีความรู้เช่นเดียวกัน ลูกๆ ควรมีความรู้ที่พ่อให้กับลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกหัดเทียบเท่ากับพ่อเอง มีการยกย่องลูกๆ มากเท่ากับที่มีการยกย่องพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่การยกย่องยิ่งกว่า พิจารณาว่าชีพบาบากำลังสอนผ่านผู้นี้เสมอ เป็นดวงวิญญาณที่พูดกับดวงวิญญาณอื่นๆ อย่างไรก็ตามเพราะผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าคนนั้นคนนั้นก็กำลังสอน อันที่จริงแล้วเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ลูกต้องกลับมาสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อจนกว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะลืมพ่อเมื่อลูกถูกถามว่า ลูกเป็นลูกของใคร ลูกก็ตอบเขาว่า ลูกคือลูกของชีพบาบา มีคำถามในสมุดสำหรับผู้เยี่ยมชมว่า: พ่อของคุณคือใคร? พวกเขาบอกชื่อของพ่อทางร่างของเขาให้กับลูกในที่นี้ โอเค แล้วชื่อของพ่อของดวงวิญญาณคืออะไร? บางคนก็เขียนชื่อของกษณะและคนอื่นก็เขียนชื่อของหนุมาน หรือพวกเขาเขียนว่าไม่รู้ โอ้! ลูกรู้จักพ่อทางร่างของลูกแต่ลูกไม่รู้จักพ่อที่อยู่เหนือโลกที่ลูกจดจำอยู่เสมอเมื่ออยู่ในความทุกข์! ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: โอม พระเจ้า ขอจงเมตตา! โอม พระเจ้า โปรดประทานบุตรชายให้กับเรา! ลูกร้องขอพระเจ้าใช่ไหม? เวลานี้พ่อบอกกับลูกถึงบางสิ่งบางอย่างง่ายมาก เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างเป็นอย่างมาก จึงไม่มีความซาบซึ้งในมรดกของพ่อ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้พบกับพระเจ้า การจุดไฟบูชาโยคะ ทำทปาเซีย ทำทาน และทำบุญล้วนเป็นความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้าเดียว พ่อพูดว่า: พ่อคือสามีของสามีทั้งหมด และเป็นพ่อของพ่อทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแนนอน เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงดวงดาวที่มหัศจรรย์ที่ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พวกเขาพูดสิ่งนี้โดยไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้เลย ลูกไม่รู้จักแม้กระทั่งดวงวิญญาณแล้วลูกจะรู้จักพ่อของดวงวิญญาณได้อย่างไร? ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีนิมิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาสร้างชิวาลิงกัมที่ใหญ่โตเพื่อที่จะกราบไหว้บูชา เพราะถ้าพวกเขาแสดงรูปที่เป็นจุด ก็จะไม่มีการสามารถเข้าใจได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ผู้คนพูดว่าพระเจ้ามีรูปเป็นแสงที่ไม่มีที่สิ้นสุดและคงอยู่ตลอดไป พวกเขาพูดว่าท่านมีรูปที่ใหญ่มาก ผู้ที่เป็นขงนิกายบราห์มสมัจจกล่าวว่าเป็นแสง ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสับสน ลูกบางคนแม้กระทั่งถามว่า: บาบา เราควรจดจำใคร? เราเคยได้ยินว่าท่านเป็นรูปลึงกัมขนาดใหญ่ และท่านได้รับการจดจำในรูปแบบนั้น เวลานี้เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร? โอ้! แต่ลูกดวงวิญญาณเป็นจุดและพ่อก็เป็นจุดเช่นกัน ลูกร้องเรียกหาดวงวิญญาณนั้นและดังนั้นท่านจะมาและนั่งที่นั่นอย่างแนอน นิมิตทั้งหมดที่ผู้คนเห็นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเพียงแคความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้กราบไหว้บูชาเพียงแต่ผู้เดียว แต่พวกเขาได้ทำให้คนมากมายกลายเป็นพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาจะถูกเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? ถ้าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งแล้วพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาใคร? พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธา

มากมายหลายประเภท พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าคิดว่าลูกจะมีชีวิตอยู่อีกหลายปี ขณะนี้เวลาใกล้เข้ามามากแล้ว มีศรัทธาว่า บาบาคือต้องดำเนินการก่อตั้งนี้ผ่านบราห์มา ตัวพ่อเองพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ของโลกผ่านผู้นี้ เป็นที่จดจำกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา พวกเขาไม่รู้ว่ามีโลกใหม่ถูกเรียกว่าดินแดนของวิษณุ สิ่งนี้หมายความว่ารูปรวมของวิษณุปกครองอาณาจักรที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าวิษณุคือใคร ลูกรู้ว่าบราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นรูปรวมของวิษณุและหล่อเลี้ยงดูแลอาณาจักรนั้นในฐานะที่เป็นลักษมีและนารายณ์ มีการก่อตั้งผ่านบราห์มาแล้วพวกเขา ก็หล่อเลี้ยงดินแดนของวิษณุ นั่นคือสวรรค์ ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทำให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าธุรกิจของพ่อจะเป็นอะไร ก็เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ลูกชำระสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในโลกพ่ออาจมีลูก สามหรือสี่คนและหนึ่งในนั้นอาจมีตำแหน่งที่สูงมากในขณะที่คนอื่นอาจมีตำแหน่งที่ต่ำมาก ที่นี้พ่อกำลังสอนลูกถึงธุรกิจ หนึ่งเกี่ยวกับวิธีที่จะชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ให้เป้าหมายเกี่ยวกับสิ่งที่ชีพบาบาพูดแก่ทุกคนว่า: จดจำพ่อ! พวกเขาเขียนในกิตะอย่างผิดๆว่าพระเจ้าศรีกฤษณะพูด ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่มีตัวตนและท่านอยู่เหนือการกลับมาเกิด นี่ คือความผิดพลาดหนึ่งที่พวกเขาทำ เวลานั้นลูกๆกำลังกลายเป็นนายของดินแดนของศรีกฤษณะ บางคนจะกลายเป็นส่วน หนึ่งของราชินิกุลและคนอื่นๆจะกลายเป็นปวงประชา นี้เรียกว่าดินแดนของศรีกฤษณะเพราะทุกคนมีความรักอย่างมากต่อ ศรีกฤษณะ เด็กๆเป็นที่รักของทุกคนอย่างมาก และลูกๆก็มีความรักต่อพ่อแม่ของเขาด้วยเช่นกัน แล้วความรักทั้งหมดของ พวกเขา ก็กระจายไปในหมู่คนมากมาย เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นร่างกาย จงมีศรัทธาว่าลูกแต่ละ คนคือดวงวิญญาณอย่างต่อเนื่อง กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! พ่อฉันไม่มีตัวตน และพ่อต้องใช้ร่างกายที่นี้เพื่อที่จะ อธิบาย พ่อไม่สามารถอธิบายสิ่งใดโดยไม่มีร่างกาย ลูกมีร่างกายของตัวเองและบาบายิมร่างกายมาใช้ ไม่มีเรื่องของแรง บันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อเองพูดว่า: พ่อนำร่างนี้มาใช้เพื่อสอนลูก เพราะลูกดวงวิญญาณที่กลับมาตาไม่ประชาน เวลานั้นต้อง กลับมาสะดุดประชาน พวกเขาร้องเพลงว่า “โอ ผู้ทำให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อมาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกก็รู้เช่นกันว่าจะมีเพียงต้นไม้เล็กๆของลูกในยุคทอง ลูก จะไปสวรรค์แต่จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของดินแดนอื่นใดเหลืออยู่ เพียงดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่จะเป็นสวรรค์ มีเพียงพ่อสูง สุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ เวลานั้นคืออนรัก เป็นเพียงในแผ่นดินที่เก่าแก่โบราณของบาร์ตเท่านั้น ที่เทพเคยปกครอง ไม่มีพวกเขาอีกแล้ว แต่วัดและภาพลักษณ์ของพวกเขาคงอยู่ที่นี้ ดังนั้นนี่คือเรื่องของบาร์ต สิ่งนี้ไม่ได้ เข้าไปในสติปัญญาของผู้คนของบาร์ตใดๆเลยว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ซึ่งลักษมีและนารายณ์เป็นนายและไม่มีดินแดนอื่น ใดเลยในตอนนั้น เวลานั้นมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน ผู้คนของบาร์ตได้กลับมาเสื่อมเสียในศาสนาและการกระทำของเขา พวกเขาเรียกศรีกฤษณะว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เขาเคยน่าเกลียดอย่าง แท้จริง มีการกล่าวว่า ศรีกฤษณะถูกงูกัดและเขาจึงกลับมาเกลียด เขาเป็นเจ้าชายของยุคทองแล้วเขาจะน่าเกลียดได้ อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว แม้แต่พ่อแม่ของศรีกฤษณะก็กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในเวลานี้ ศรีกฤษณะได้รับการจดจำว่าสูงกว่าพ่อแม่ของเขา ไม่มีใครจดจำชื่อของพ่อแม่ของเขา โดยทั่วไปพ่อแม่ที่ให้กำเนิดลูกเช่นนี้ก็จะน่ารักด้วย เช่นกัน แต่ไม่เลย การยกย่องทั้งหมดเป็นของราเตและกฤษณะ ไม่มีใครยกย่องพ่อแม่ของพวกเขา ลูกมีความรู้ใน สติปัญญาของลูก ความรู้ก็คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนยังคงล้มลุกคลุกคลานในความมืดของ เวลากลางวันกันต่อไป เวลานั้นมีการอธิบายกับลูกแล้วว่าลูกจะอยู่ที่บ้านและทำงานรับใช้ต่อไป อธิบายให้กับใครก็ตาม ว่า: คุณเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวเป็นเวลาครึ่งวงจร ทุกคนจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และดังนั้น พวกเขาทั้งหมดคือคู่รักของท่าน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รักอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจดจำท่านด้วยความรัก อย่างมากมาย โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำท่านเท่านั้นและจะตัดโยคะของสติปัญญาของฉันออกจากทุกคนและ เชื่อมโยงกับท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยร้องเพลงนี้ แต่ลูกไม่รู้ว่าจะได้รับมรดกอะไรจากพ่อ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: จง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! นี่เป็นหน้าที่แรกของลูกๆที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกชายมักจะจดจำพ่อของเขาเสมอ และ ลูกสาวก็จดจำแม่ของเธอ พวกเขาเท่าเทียมกัน ลูกชายก็เข้าใจว่าเขาจะเป็นทายาทของพ่อของเขา ลูกสาวไม่ได้คิดใน ลักษณะนั้น เธอจะตระหนักว่าเธอต้องจากบ้านของพ่อแม่และไปอยู่บ้านของพ่อแม่สามีของเธอ เวลานั้นลูกมีบ้านของพ่อแม่ ที่ไม่มีตัวตนและมีตัวตน ผู้คนร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โปรดเมตตา! ชจัดความทุกข์ของเราและให้ ความสุขแก่เรา! ปลดปล่อยเรา! กลายเป็นผู้นำทางของเรา! อย่างไรก็ตามแม้แต่ผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็ยังไม่รู้ความหมายของ สิ่งนี้ พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นกับทุกคน ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ของทุกคน ถ้าคนเหล่านั้นไม่สามารถให้คุณประโยชน์กับ ตัวเองแล้วพวกเขาจะให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? ที่นี้พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างแฝงตัว ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของ พระเจ้าผู้เป็นเพื่อน นี่คือสะพานเชื่อมระหว่างยุคเหล็กและยุคทองและลูกต้องข้ามไปอีกด้านหนึ่ง พระเจ้าเป็นพ่อ ท่านเป็น เพื่อนด้วยเช่นกัน ท่านยังเล่นบทบาทของแม่ พ่อและครูด้วย เพราะลูกมีนิมิตที่นี้ ผู้คนจึงพูดว่ามีเวทมนต์ที่นี้ แม้แต่ผู้

แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าก็มีนิมิต มีผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้ามากมาย พวกเขาพูดว่า: ให้นิมิตแก่ฉัน! มิฉะนั้นฉันจะตัดคอของฉัน! แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็มีนิมิต นั่นถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า ไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าที่นี่ หลายคนมีนิมิตในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พ่อถือกุญแจไปสู่นิมิตที่สูงส่ง พ่อให้นิมิตที่สูงส่งแก่อรชุนด้วยเช่นกัน ดูการทำลายล้างนี้! เวลานี้คุณอาณาจักรของคุณเอง! เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าใครคือวิษณุ ผู้ที่สร้างวัดไม่รู้สิ่งนี้ การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นด้วยวิษณุ แขนทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของผู้ชายสองแขนและผู้หญิงสองแขน วิษณุในรูปที่เป็นคู่หมายถึงลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด ไม่มีใครมีความรู้ใดๆทั้งของชีพบบาหรือของวิษณุ ในตอนแรกมีแรงดึงดูดของบাবาและหลายคนเคยมาในตอนเริ่มต้นจะมีผู้คนเต็มลานบ้าน ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็เคยมาเช่นกัน แล้วก็มีการต่อสู้เกิดขึ้นกับเรื่องความบริสุทธิ์ และพวกเขาก็เริ่มถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรหากเด็กไม่ได้เกิดมา นั่นเป็นกฎสำหรับประชากรโลกที่จะเติบโต พวกเขาถามคำถามในกิตะที่พระเจ้าพูดว่า “ต้นอาหาราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและลูกต้องเอาชนะสิ่งนี้ให้ได้” พวกเขาเริ่มพูดว่า: จงให้ความรู้ทั้งสามและภรรยาด้วยกัน ไม่ใช่ให้เพียงแก่คนเดียว อย่างไรก็ตามจะให้ได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองมาด้วยกัน แม้ว่าจะให้ความรู้แก่ทั้งสองด้วยกัน คนหนึ่งอาจจะรับ และอีกคนอาจจะไม่รับ เราจะทำอะไรได้ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของพวกเขา? คนหนึ่งกลายเป็นหงส์และอีกคนยังคงเป็นนกกกระสา ที่ลูกบราห์มินสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกเป็นลูกของชีพบบา ลูกจะไม่มีความรู้ในสวรรค์ แม้ว่าลูกจะอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกก็ไม่มีความรู้ ความรู้จะจับสั่นลงพร้อมกับร่างกาย เวลานี้ลูกมีความรู้แล้วว่าบাবาผู้เดียวกำลังสอนลูก เวลานี้การแสดงที่กำลังจะจับสั่นลงและนักแสดงทั้งหมดก็อยู่ที่นั่น บาบาก็มาที่นั่นเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ยังอยู่ข้างบนนั้นยังคงลงมาเรื่อยๆ เมื่อพวกเขาทั้งหมดลงมา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นและพ่อจะพาทุกคนกลับไปพร้อมกับพ่อ ทุกคนต้องกลับบ้าน โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต้องถูกทำลาย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำธุรกิจเดียวกันกับพ่อซึ่งเป็นการชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ให้ทุกคนมีเป้าหมายของการจดจำระลึกถึงพ่อและการกลับมาบริสุทธิ์
2. รักษาความซบซึ้งไว้ว่าชีวิตบราห์มินี่สูงส่งยิ่งกว่าชีวิตของเทพ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและจดจำผู้ที่เป็นที่รักเดียว

พร: ขอให้ลูกมีความรักและความร่วมมือและประสบความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยพลังแห่งความรักและการสละละทิ้ง
ในตอนแรกพวกเขามีพลังของความรู้ที่เพียงเล็กน้อย แต่พวกเขาประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของการสละละทิ้งและความรัก ทั้งกลางวันและกลางคืนสติปัญญาของพวกเขามีความรักต่อบาบาและยักยะ และคำว่า 'บาบา' และ 'ยักยะ' จะปรากฏออกมาจากหัวใจของพวกเขา ความรักนี้ทำให้ทุกคนร่วมมือกัน ศูนย์ถูกสร้างขึ้นด้วยพลังเหล่านี้ พวกเขาอยู่อย่าง 'มานมานะบาฟ' ด้วยความรักที่มีต่อผู้ที่มีตัวตน ความรักต่อผู้ที่มีตัวตนทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ ดังนั้นเวลานี้เฝ้าแต่โอบล้อมทุกคนด้วยพลังแห่งความรักและการสละละทิ้ง แล้วลูกจะประสบความสำเร็จ

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า จงเป็นอิสระจากคำพูดที่ไร้ประโยชน์และคำพูดที่รบกวนผู้อื่น

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นผ่านวัตถุธาตุ หรือผู้คน ก็ไม่ควรสามารถเขย่าที่หนึ่งที่ไม่สั่นคลอนของคุณ ลูกเข้มแข็งขนาดนั้น ใช่ไหม? เมื่อร่างกายของคุณไม่สามารถนั่งบนที่นั่งนั้นได้ มันก็จะกระวนกระวายต่อไป ใช่ไหม? ในทำนองเดียวกัน จิตใจของคุณก็ไม่ก่อให้เกิดการขึ้นลง ใช่ไหม? อยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ และอย่าให้เกิดความปั่นป่วนแม้เพียง

เล็กน้อย หากบางครั้งมีความปั่นป่วนและบางครั้งมีความมั่นคง ลูกก็จะได้รับบัลลังก์ในบางเวลาและไม่ได้รับในเวลาอื่น